

raadskredsene eller mindre Kredse, saa at de indenfor disse Kredse kunde komme til nogenlunde ensartede Regler, hvad der jo kan være heldigt paa Grund af Nabo-skabet mellem Kommunerne.

Jeg vil med disse Bemærkninger henstille, at Lovforslaget maa finde en velvillig Behandling fra alle Sider her i Salen.

Wenzel Neergaard: Den Gang vi fik den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903, var det jo efter ret stærke Kampe om hele dette Spørgsmaal, og naar det den Gang lykkedes at komme til et Resultat om den nugældende Skattelov, tror jeg, at man for saa vidt kan lykønske Landet dertil, og at det vil være ret farligt nu at ville foretage Ændringer i denne Skattelov og i større eller mindre Omfang at komme ind paa en Fornyelse af de Stridigheder, vi den Gang havde. Jeg siger det ganske særligt, fordi den højtærede Indenrigsminister har bebudet, at dette kun er en lille Begyndelse; det, der i Virkeligheden skulde følge bagefter, var jo, at en Kommission skulde udarbejde et helt nyt Grundlag for vore kommunale Skatter. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at Tiden til at faa en saadan Forandring er inde. Jeg vil naturligvis indrømme, at der i de forskellige Kommuner er fremkommet uheldige Resultater ved Benyttelsen af den nugældende Skattelov; men jeg maa paa det bestemteste hævde, at hvor dette har fundet Sted, har det i langt overvejende Grad sin Grund i, at man ikke i de paagældende Kommuner har forstaaet at benytte den nugældende Lov. Og jeg maa ogsaa sige med Hensyn til hele det Materiale, hvorpaa den højtærede Indenrigsminister har bygget dette Forslag, nemlig det Materiale, som indkom fra Aamtsraad og Kommuner i Aaret 1906, at dette Materiale er af en ret broget Beskaffenhed, saaledes som det ogsaa er blevet nævnt af det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg), hvorfor jeg tror, at det vil være noget forhastet, om man ud af dette Materiale vil drage den Slutning, at den nugældende Skattelov har væsentlige Mangler.

Jeg maa dog med Hensyn til et af disse Spørgsmaal, hvorefter her er Tale, nemlig Erhvervsskatten, sige, at her tror jeg, der virkelig er en Fejl. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa Kommunerne nu oppebære Erhvervsskatten fra Bostedskommunen, har skuffet i høj Grad, og her vil der sikkert kunne være Anledning til at gøre en Forandring.

Men de vigtigste Bestemmelser, der findes i dette Forslag, angaa jo Forandringer i Lovens § 7. Her maa jeg altsaa udtale, at jeg tror ikke, at Tidspunktet er kommet til at gøre nogen væsentlig Forandring her, ligesom jeg heller ikke tror, det vil være rigtigt, men tværtimod tror, det vil være skadeligt, hvis man gaar til at forhøje Grænsen for det frie Skøn. Jeg vil ikke komme ind paa en længere Dokumentering heraf, det anser jeg for ganske unyttigt, da dette Forslag formodentlig skal i Udvalg, og der vil der jo blive rig Lejlighed til at tage det Spørgsmaal under nærmere Overvejelse. Jeg vil kun paa det Partis Vegne, jeg tilhører, sige, at den Anskuelse, jeg her har udtalt om Ubetimeligheden af at foretage disse Ændringer, er den overvejende, men at vi selvfølgelig, da det nu kommer til at ligge for, ville tage Spørgsmaalet op til saglig Drøftelse, og paa enkelte Punkter, f. Eks. paa det Punkt, jeg nævnedes, Erhvervsskatten, ville vi være behjælpelige med at finde Forbedringer af den nugældende Skattelov.

Berntsen: Da den ærede Minister for faa Dage siden fremlagde det foreliggende Lovforslag, rettede han, jeg vil ikke sige en mild Bebrejdelse til sine Forgængere, fordi de ikke vare fremkomne med et Forslag i lignende Retning, men jeg tør vel snarere sige, at den ærede Minister var saa elskværdig at gøre en mild Undskyldning, fordi vi havde haft saa travlt med andre Ting, at vi ikke havde fundet Anledning til at fremsætte et Forslag i lignende Retning som det her foreliggende. Jeg skylder i den Anledning at sige den højtærede Minister, at jeg for mit Vedkommende ikke har undladt at stille Forslag til en Forandring i den nugældende Lov om kommunal Beskatning, fordi jeg havde for travlt med andre Ting, men jeg har undladt det, fordi jeg vilde afvente en ny Indberetning fra de kommunale Raad, efter at den almindelige Valgret var gennemført til By- og Sognekommuner. Den ærede Minister har ikke villet vente saa længe; han paaberaaber sig nu, at der fra første Færd har ytret sig Misfornøjelse med Skatteloven af 1903. Dertil vil jeg svare, at jeg tror ikke, man let finder en Skattereform, uden at den fører Misfornøjelse efter sig. Jeg vil se den Dag, den ærede Minister kan forelægge et Skatte-lovforslag, med hvilket der er almindelig Tilfredshed — det tror jeg ikke, han kan. Jeg tror, at Misfornøjelsen med Skatte-